

สภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3
Conditions of the Operation on Using Information Technology in the Student
Care and Help Systems in the Schools under Ubon Ratchathani
Primary Educational Service Area Office 3

ยุภาวดี ชำนาญเวช ภาณุพงศ์ บุญรัมย์ และนเรศ ขันธะรี
Yupawadee Chamnanwech Phanuphong Boonrom and Naret Khantharee

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
Educational Administration, Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University
E-mail: kruyu30@gmail.com

Received: October 2, 2021; Revised: November 4, 2021; Accepted: November 7, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) เปรียบเทียบการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา และ 3) ศึกษาข้อเสนอแนะในการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 338 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้มาโดยสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการทดสอบเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด
2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของสถานศึกษาต่างกัน โดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน
3. การศึกษาข้อเสนอแนะการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องครอบคลุมทั้ง 5 กิจกรรมของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยดำเนินการในหลายรูปแบบ ประกอบด้วย การจัดเก็บเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ การใช้แอปพลิเคชัน การจัดกิจกรรมในรูปแบบออนไลน์ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น ซึ่งสามารถนำไปวิเคราะห์ แนวทางการแก้ไขปัญหา ใช้โทรศัพท์มือถือหรือสื่อสังคมออนไลน์ติดต่อสื่อสารกับบุคคลหรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง และข้อเสนอแนะอื่น ๆ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาบุคลากรผู้รับผิดชอบให้มีความรู้ ความเข้าใจโดยจัดหา วัสดุอุปกรณ์ที่ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศได้พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิด ผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: เทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Abstract

The objectives of the research were 1) to study conditions of the operation on using information technology in the student care and help systems, 2) to compare the operation on using information technology in the student care and help systems classified by positions, performance experiences, and the school sizes, and 3) to study recommendations in the operation on using information technology in the student care and help systems in the schools under the Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 3. The samples used in the research were 338 participants consisting of school administrators and teachers who were heads of the student care and help systems. They were randomized by stratified sampling. The research instruments were a questionnaire with five rating scales. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The research findings were as follows.

1. The conditions of the operation on using information technology in the student care and help systems of the schools under the Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 3 in the overall were at the highest level.

2. The comparison of the opinions of the school administrators and the teachers who were heads of the student care and help systems classified by positions in the overall was different with the statistical significance at the level of .01, but the comparison of the opinions of the school administrators and the teachers who were heads of the student care and help systems classified by performance experiences and the school sizes in the overall was not different.

3. The study of the recommendation on using information technology in the student care and help systems showed that the operation should be conducted systematically and continuously to cover all of 5 activities of the student care and help systems by using information technology to help operate in various ways: filing electronic documents, using applications, arranging online activities to record basic advice that could be used to analyze guideline for solving problems, and using mobile phones or online social media to contact to people or organizations involving, and recording other recommendations. The recommendations were that the school administrators should develop personnel responding to give knowledge and understanding to the students by providing materials and equipment used to enhance information technology to develop the student care and help systems successfully and effectively.

Keywords: Technology, Information Technology, Student Care and Support Systems

บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งอยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานานท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การแข่งขันด้านเศรษฐกิจจะเข้มข้นมากขึ้น สังคมโลกจะมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกันมากขึ้นเป็นสภาพไร้พรมแดน การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและจะกระทบชีวิต ความเป็นอยู่ในสังคมและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ขณะที่ประเทศไทยมีข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์เกือบทุกด้านและจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ชัดเจนขึ้น นับเป็นจังหวะเวลา ที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่ โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการวิจัย และพัฒนาและนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลางการแข่งขันในโลกที่รุนแรงขึ้น การพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนในระยะยาวได้นั้น ประเทศต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ในทุกด้าน ได้แก่ การเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสวมถึงการพัฒนาคอนโมทิสให้ประชาชนที่สมบูรณ์ในทุกช่วงวัยที่สามารถบริหารจัดการ การเปลี่ยนแปลงที่เป็นสภาพแวดล้อมการดำเนินชีวิตได้อย่างดี (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวดที่ 9 กล่าวถึง เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญ คือ การยกระดับความสามารถของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาและส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการศึกษาจึงต้องจัดเตรียมคนที่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานและการเรียนรู้ตลอดชีวิตการศึกษาพัฒนาบุคคลและสังคมด้วยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การจัดการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมที่เกื้อหนุนให้บุคคลได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยครูทำหน้าที่อำนวยความสะดวกและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนั้นครูจึงต้องมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทางการศึกษาเป็นหนึ่งในมาตรฐานวิชาชีพครู ประกอบด้วยสาระความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ แสวงหาแหล่งเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ การออกแบบสร้างการนำไปใช้การประเมิน และการปรับปรุงนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาและสมรรถนะ การเลือกใช้ ออกแบบ สร้างและปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อเกิดการเรียนรู้ที่ดี แสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงสมรรถนะด้านการประยุกต์ใช้และประเมินสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้และสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร พัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจรรณญาณและรู้เท่าทันอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยสู่สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ความว่า "นอกจากการศึกษาจะสอนให้คนเก่งแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะอบรมให้ดีพร้อมกันไปด้วย ประเทศเราจึงจะได้คนที่มีคุณภาพคือทั้งเก่งทั้งดี มาเป็นกำลังบ้านเมือง ให้ความเก่งเป็นปัจจัยและพลังสำหรับการสร้างสรรค์ และให้ความดีเป็นปัจจัยเพื่อประคองหนุนนำความเก่งให้เป็นไปในทางที่ถูกที่อันนวยผลเป็นประโยชน์อันพึงประสงค์" ความตอนหนึ่งในหนังสือคู่มือครูระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม เส้นทางสู่ครูมืออาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546) การดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

เป็นระบบที่สำคัญมากที่สุดและการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องอาศัยปัจจัยความสำเร็จที่มีความสัมพันธ์จากหลาย ๆ ด้าน ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ อันได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูประจำชั้น และครูแนะแนวเป็นหลัก เพื่อที่จะขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการประสานงานดำเนินนโยบายและติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องในการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (ขวัญชนก เอียดด้วง, 2563)

เนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีต่าง ๆ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนานักเรียนและช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น การมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นรูปธรรมไม่ว่าจะเป็นการติดตาม การร่วมมือกันของทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน แม้กระทั่งการบันทึกหลักฐานต่าง ๆ การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระบบจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่าการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาเป็นระบบที่สำคัญมากที่สุดและการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องอาศัยปัจจัยความสำเร็จที่มีความสัมพันธ์จากหลาย ๆ ด้าน ซึ่งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลการวิจัยมีประโยชน์เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานของระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อช่วยป้องกันแก้ไขปัญหาเสริมสร้าง และพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

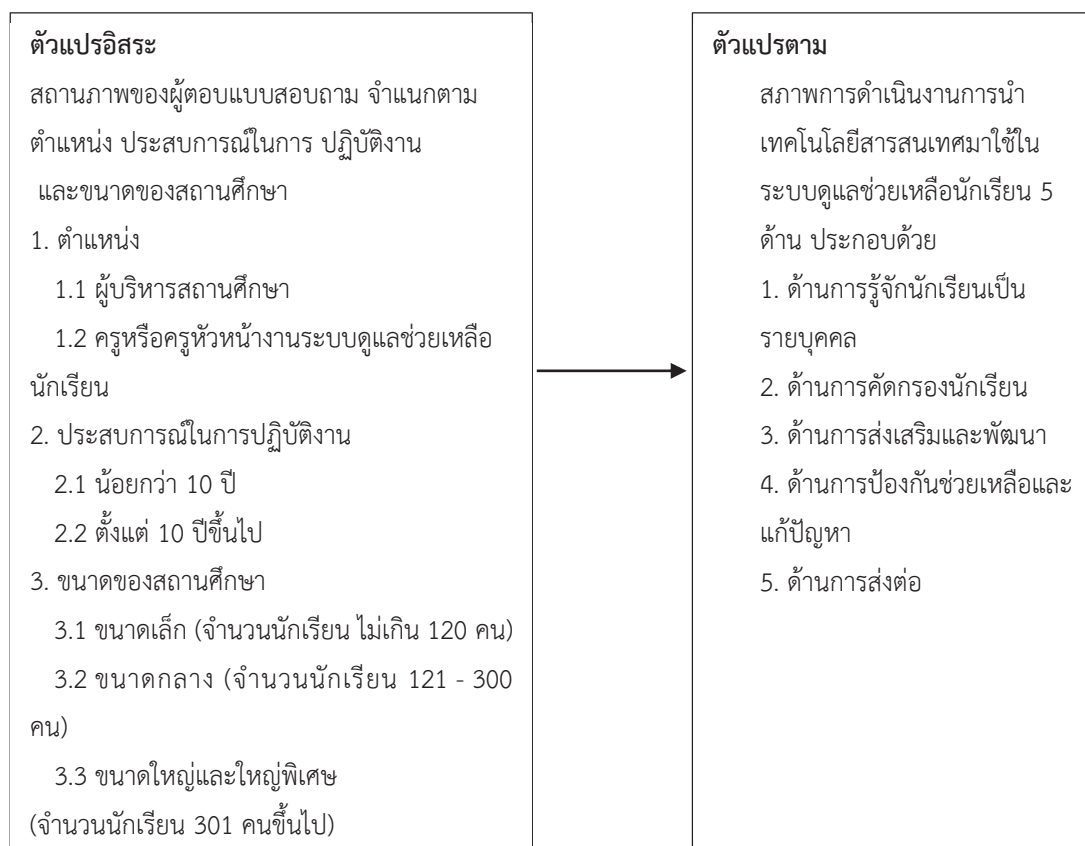
1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กรอบแนวคิดการวิจัยจากการทบทวนวรรณกรรม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ สภาพภาพของผู้บริหารสถานศึกษาและครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ 1) ตำแหน่ง ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย น้อยกว่า 10 ปี และ ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และ 3) ขนาดของสถานศึกษา ประกอบด้วย ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ สภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรอง ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหาและด้านการส่งต่อ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 209 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 2,748 คน จำแนกตามขนาดสถานศึกษาเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนขนาดเล็ก 104 แห่ง จำนวน 830 คน โรงเรียนขนาดกลาง 104 แห่ง จำนวน 1,835 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษหนึ่งแห่ง จำนวน 83 คน

ตัวอย่าง ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาครูและครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 338 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) และสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดสถานศึกษาเป็นฐานเทียบสัดส่วนประชากรและตัวอย่างแยกเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 51 คน ครูและครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 51 คน โรงเรียนขนาดกลาง ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 109 คน ครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 117 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 10 คน

ขอบเขตของเนื้อหา ศึกษาผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นด้านตำแหน่งประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาด

ของสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาและครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำนวน 39 ข้อ และเป็นแบบสอบถามปลายเปิด แบ่งเป็นรายด้าน ด้านละ 1 ข้อ รวม 5 ข้อ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่าง ๆ แล้วนำมาหาค่า IOC มีค่าตั้งแต่ .80-1.00 และนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 27 คน จากนั้นนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient;) (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .88 และนำแบบสอบถามที่ทดลองและได้ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูลกับตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จากผู้บริหารสถานศึกษาและครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 338 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100 โดยครอบคลุมด้านตำแหน่ง ประสบการณ์การปฏิบัติงานและขนาดสถานศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา

ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง	ผู้บริหารสถานศึกษา	161	48
	ครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	177	52
	รวม	338	100
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	น้อยกว่า 10 ปี	127	38
	ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป	211	62
	รวม	338	100
ขนาดของสถานศึกษา	ขนาดเล็ก (นักเรียน 1-120 คน)	102	30
	ขนาดกลาง (นักเรียน 121-300 คน)	226	67
	ขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ (นักเรียน 301 คนขึ้นไป)	10	3
	รวม	338	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ร้อยละ 48 และครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 52 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลางคิดเป็นร้อยละ 67 รองลงมาปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 30 และปฏิบัติงาน

อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 62 และมีประสบการณ์การปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 38

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S	ระดับความคิดเห็น
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.58	.38	มากที่สุด
2	ด้านการคัดกรอง	4.59	.37	มากที่สุด
3	ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	4.52	.41	มากที่สุด
4	ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา	4.49	.40	มากที่สุด
5	ด้านการส่งต่อ	4.52	.40	มากที่สุด
รวม		4.54	.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีสภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสูงสุดคือด้านการคัดกรอง ($\bar{X}=4.59$) ด้านที่มีสภาพการดำเนินงานรองลงมาคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=4.58$) และด้านที่มีสภาพการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา ($\bar{X}=4.49$)

3. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา แสดงดังตารางที่ 3-5

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง

สภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา	ตำแหน่ง						t	p
	ผู้บริหารสถานศึกษา		ครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน		รวม			
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.55	.42	4.61	.33	4.58	.38	-1.41	.16
2. ด้านการคัดกรอง	4.58	.40	4.59	.33	4.58	.37	-.36	.72
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	4.55	.48	4.72	.31	4.63	.41	-3.76**	.00
4. ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา	4.53	.46	4.69	.30	4.61	.40	-3.76**	.00
5. ด้านการส่งต่อ	4.42	.78	4.62	.61	4.67	.40	-2.57**	.01
รวม	4.53	.51	4.64	.31	4.61	.39	- 3.35**	.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหาและด้านการส่งต่อ มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .01

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

สภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของสถานศึกษา	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน						t	p
	น้อยกว่า 10 ปี		ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป		รวม			
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.54	.43	4.61	.35	4.58	.39	-1.55	.12
2. ด้านการคัดกรอง	4.55	.40	4.62	.35	4.59	.38	-1.58	.12
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	4.67	.45	4.62	.39	4.64	.42	1.04	.29
4. ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา	4.61	.43	4.62	.39	4.61	.41	-.19	.85
5. ด้านการส่งต่อ	4.67	.44	4.67	.39	4.67	.42	-1.29	.89
รวม	4.61	.43	4.63	.37	4.62	.40	- .53	.59

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สภาพการดำเนินงาน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	.83	.04	.28	.76
	ภายในกลุ่ม	319	47.39	.15		
	รวม	321	47.47			
2. ด้านการคัดกรอง	ระหว่างกลุ่ม	2	.55	.27	2	.14
	ภายในกลุ่ม	319	43.65	.14		
	รวม	321	44.20			
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	2	.78	.39	2.28	.1
	ภายในกลุ่ม	319	54.71	.17		
	รวม	321	55.49			

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา (ต่อ)

สภาพการดำเนินงาน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
4. ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	2	.54	.27	1.65	.19
	ภายในกลุ่ม	319	51.98	.16		
	รวม	321	52.51			
5. ด้านการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	2	.719	.36	2.16	.11
	ภายในกลุ่ม	319	53.13	.17		
	รวม	321	53.88			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.4	.202	2.45	.08
	ภายในกลุ่ม	319	26.28	.082		
	รวม	321	26.68			

จากตารางที่ 5 พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาและครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีสภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสูงสุด คือด้านการคัดกรอง ด้านที่มีสภาพการดำเนินงานรองลงมาคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านที่มีสภาพการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา พบว่าการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ปัญหาและด้านการ

ส่งต่อมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาและครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะในการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 พบว่า ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องครอบคลุมทั้ง 5 กิจกรรมของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยดำเนินการในหลายรูปแบบ ประกอบด้วยการจัดเก็บเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ การใช้แอปพลิเคชันการจัดกิจกรรมในรูปแบบออนไลน์ ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น ซึ่งสามารถนำไปวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาใช้โทรศัพท์มือถือหรือสื่อสังคมออนไลน์ติดต่อสื่อสารกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่องสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรอง ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา และด้านการส่งต่อ ทำให้งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเป็นระบบ เป็นปัจจุบัน และสามารถเข้าถึงข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนได้ โดยสถานศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่หลากหลาย นักเรียนทุกคนได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อการคัดกรอง จัดประชุมผู้ปกครองรูปแบบออนไลน์ การบริการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนอย่างเป็นระบบเพื่อให้คำปรึกษาและประสานความร่วมมือในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยใช้ Google Docs ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น และการติดต่อประสานงานการดำเนินงาน กับเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการสืบค้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้แบบรอบด้านสอดคล้องกับแนวการศึกษาของอัญญรัตน์ ไชยรักษ์ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบสารสนเทศเพื่อประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) กรณีศึกษาโรงเรียนนาสะไมพิทยาคม ผลการศึกษพบว่าระบบมีประสิทธิภาพการทำงานอยู่ในระดับดีมากและสอดคล้องกับข้อเสนอแนะทางวิจัยของวิไลรัตน์ทิพย์ และชัยยุทธ์ ศิริสุทธิ์ (2562) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการเพิ่มขีดความสามารถการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกด้าน สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ได้จริงจนประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด

2. การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 สามารถอภิปรายผลเป็นรายข้อดังนี้

2.1 สภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีบริบทการทำงานที่แตกต่างกัน ความคิดเห็นด้านการดำเนินงานจึงต่างกัน โดยผู้บริหารสถานศึกษาสนองต่อนโยบายหน่วยงานต้นสังกัดในการจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศให้กับสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบส่วนครูหรือครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหารกำหนดไว้และดำเนินงานกับนักเรียนโดยตรงจึงคิดว่าตนเองสามารถดำเนินงานได้ดีกว่าผู้บริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับวิจัยของวีระพงษ์ วันทา (2555) ได้วิจัยศึกษาผลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของข้าราชการครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 อุบลราชธานี-อำนาจเจริญพบว่า ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 อุบลราชธานี-อำนาจเจริญ จำแนกตามตำแหน่งโดยรวม มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 สภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้โรงเรียนดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีส่วนร่วมแม้ว่าจะมีประสบการณ์การปฏิบัติงานที่ต่างกัน แต่มีความเข้าใจในทิศทางดำเนินงานไปในแนวทางเดียวกันและปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ มีการเรียนรู้และเข้ารับการอบรมการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศมาในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนฤมล มะลิวัลย์ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการบริหารงานตามมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 จังหวัดตรัง พบว่าการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานตามมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 จังหวัดตรัง จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน ผู้บริหารและครูที่มีตำแหน่งและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีสภาพการบริหารงานตามมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 จังหวัดตรัง โดยรวมไม่แตกต่างกัน และอัญชลียา ยอดมัน (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 พบว่า การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.3. สภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ที่มีขนาดของสถานศึกษาต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากสถานศึกษาแต่ละขนาดได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างทั่วถึงและเป็นระบบที่นิยมใช้ในยุคปัจจุบันซึ่งมีความเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพสูงในการบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของรามา โสวัน (2558) ได้วิจัยศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ผลการวิจัยพบว่าผลการเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรที่ศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนที่มีตำแหน่ง วุฒิการศึกษาและสังกัดขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวรวิทย์ หล้าจะนะ, เขาวนิ แก้วมโนและอริสรา บุญรัตน์ (2563) ได้ศึกษาสภาพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพัทลุง พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจำแนกตามบุคคลด้านการบริหารงานทั่วไป ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนที่มีสถานภาพที่แตกต่างกันด้านอายุ วุฒิการศึกษาประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งหน้าที่และ ขนาดโรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานด้านการบริหารงานทั่วไปในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

3. การศึกษาข้อเสนอแนะการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องครอบคลุมทั้ง 5 กิจกรรมของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยนำ เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยดำเนินการในหลายรูปแบบ ประกอบด้วยการจัดเก็บเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ การใช้ แอปพลิเคชัน การจัดกิจกรรมในรูปแบบออนไลน์ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น ซึ่งสามารถนำไปวิเคราะห์ แนวทางการแก้ไขปัญหา ใช้โทรศัพท์มือถือหรือสื่อสังคมออนไลน์ติดต่อสื่อสารกับบุคคลหรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง และข้อเสนอแนะอื่น ๆ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาบุคลากรผู้รับผิดชอบให้มีความรู้ ความเข้าใจ โดยจัดหา วัสดุอุปกรณ์ที่ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศได้พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิด ผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับถวัลย์ พอกประโคน (2557) ได้ศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาควรมีระบบสารสนเทศพื้นฐาน เช่น ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา การบริหาร งานธุรการ การจัดการอาคารสถานที่ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โดยมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบปรับข้อมูลในระบบสารสนเทศ ให้เป็นปัจจุบันเพื่อให้ผู้บริหารใช้เป็นข้อมูลสำหรับตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด การเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของ สถานศึกษาต่างกัน โดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน ดังนั้น

1. ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการจัดระบบการทำงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้าน อย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

2. ควรพัฒนาบุคลากรผู้รับผิดชอบให้มีความรู้ความเข้าใจต่องานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและต้อง สนับสนุนการทำงานอย่างเต็มที่และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมทุกโรงเรียน ทุกขนาดโรงเรียนได้พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยเรื่องสภาพการดำเนินงานการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนก ตามตำแหน่ง โดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติ งาน และขนาดของสถานศึกษาต่างกัน โดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเรื่องต่อไปนี้

1. ควรศึกษาและพัฒนาโปรแกรมที่ใช้ในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เพื่อสร้างนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและการคัดกรองนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญชนก เอียดแก้ว. **ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2563.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. **คู่มือการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2546.
- ถวัลย์ พอกประโคน. “สภาพการบริหารงานโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1,” **วิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**. 6, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2557): 86-101
- นฤมล มะลิวัลย์. **สภาพการบริหารงานตามมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13 จังหวัดตรัง**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2552.
- ราม โสวัน. **การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 28**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2558.
- วรวิมล หล้าจนะ, เขาวิน แก้วมโน และอริสรา บุญรัตน์. “สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง,” ใน: **วิทวัส ดิษยะศริน สัตยารักษ์, บรรณาธิการ. การประชุมชาติใหญ่วิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 11**; 17 กรกฎาคม 2563; มหาวิทยาลัยหาดใหญ่: คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, 2563. หน้า 224-236
- วิไล รัตนทิพย์ และชัยยุทธ ศิริสุทธิ. **กลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม, บัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์**. 6, 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2562): 716-729
- วีระพงษ์ วันทา. **การศึกษามูลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 อุบลราชธานี-อำนาจเจริญ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2555.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. **แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ**. (ออนไลน์) 2557 (อ้างเมื่อ 4 ธันวาคม 2563). จาก <http://www.thailibrary.in.th/2014/07/28/ict-moe-master-plan/>
- อัญญรัตน์ ไชยรักษ์. **ระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) กรณีศึกษาโรงเรียนนาสะไมพิทยาคม**. การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2553.
- อัญญลียา ยอดมัน. “สภาพปัญหา และแนวทางในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต 1,” **Journal of Ratchathani Innovative Social Sciences**. 1, 3 (October-December 2017): 22-33
- Cronbach, L.J. **Essentials of Psychological Testing**. 5th ed. New York: Harper Collins, 1990.

Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. **Educational and Psychological Measurement.** New York: Minnisota University, 1970.